

การพัฒนาทักษะในด้านการอ่าน การเขียนโน้ตสากล ที่ผลส่งต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนปทุมพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

นายदनัย กัณห์รักษ์
ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนปทุมพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะในด้านการอ่าน การเขียนโน้ตสากล ซึ่งเป็นผลส่งถึงการปฏิบัติเครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 ด้วยวิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งได้ทำการศึกษากับนักเรียนจำนวน 2 คน ที่มีปัญหาในด้านทักษะการอ่านสะกดคำ

ผลการวิจัย พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนสามารถเขียน อ่านโน้ตสากลที่กำหนดให้ได้อยู่ในเกณฑ์ 53.33, 55.00 จากเกณฑ์ร้อยละ 80 ผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขปัญหาโดยใช้แนวการสอนและเทคนิคต่างๆ ในการที่จะให้นักเรียนมีความเข้าใจในทักษะในด้านการเขียน อ่านโน้ตสากลและการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด และได้ให้เพื่อนๆ ในห้องได้มีส่วนร่วมในการแนะนำหลักและวิธีการจำตำแหน่งของเสียงต่างๆ บนบรรทัด 5 เส้น หลังจากนั้นครูได้ใช้ชุดแบบทดสอบชุดเดิม ให้นักเรียนได้ฝึกทดลองอ่านโน้ตสากลอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านและการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดโดยคิดเป็นร้อยละ 100.00, 97.50 แสดงว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านที่ดีขึ้นจึงส่งผลต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

สารบัญ

หัวข้อวิจัย

บทที่ 1 บทนำ

ความสำคัญและที่มา	1
จุดมุ่งหมาย	1
ตัวแปรที่ศึกษา	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการวิจัย	2

บทที่ 2 เอกสารงานที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี	3
วิสัยทัศน์ของหลักสูตร	3
หลักการของหลักสูตร	4
จุดหมายของหลักสูตร	4
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	4
มาตรฐานการเรียนรู้	6
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	6
มาตรฐานการเรียนรู้สาระดนตรี	7
เอกสารเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางดนตรี	8

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

กำหนดตารางทำการวิจัย	10
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	13

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

พฤติกรรมกรมการ	14
ผลการเรียน	16

บทที่ 5 สรุปผล

ข้อคิดที่ได้จากการวิจัย	18
-------------------------	----

บรรณานุกรม

19

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มา

ในการพัฒนาทางด้านวิชาดนตรีพื้นฐานที่สำคัญที่ส่งผลในด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรี คือการพัฒนาในด้านทักษะการอ่าน การเขียนโน้ตสากล

ในการสอนที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนในบางส่วน ยังขาดทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากล จึงส่งผลมาให้ต้องมีการปรับปรุง และต้องมีการพัฒนาในทักษะนี้อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นผลต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรี

และจากการเรียนการสอนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จากจำนวน 36 คน มีนักเรียนที่มีปัญหาในด้านทักษะการอ่านโน้ตสากลอยู่มาก

ดังนั้น ผู้ที่ทำการวิจัย จึงหาวิธีการที่จะดำเนินการเพื่อที่จะไขแก้ปัญห และพัฒนาให้นักเรียนได้เกิดทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากลให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ดังนั้นในการพัฒนาในครั้งนี้จะใช้วิธีการประเมินนักเรียนควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนการสอน

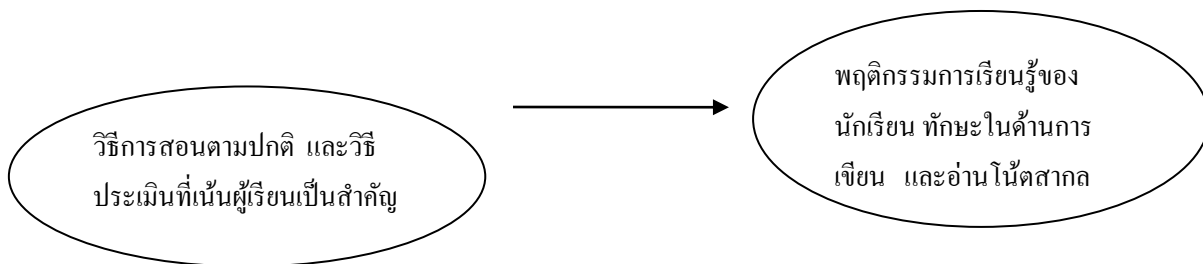
จุดมุ่งหมาย

เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะในด้านการอ่าน การเขียนโน้ตสากล ซึ่งเป็นผลส่งถึงการปฏิบัติเครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 ด้วยวิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ตัวแปรที่ศึกษา

- | | |
|-----------|--|
| ตัวแปรต้น | <ol style="list-style-type: none"> 1. วิธีสอนตามปกติ 2. วิธีการประเมินที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การทดสอบทักษะในด้านการเขียน อ่านโน้ตสากล การปฏิบัติเครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์ และข้อเสนอนแนะ |
| ตัวแปรตาม | <ol style="list-style-type: none"> 1. พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน 2. ทักษะในด้านการเขียน อ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติเครื่องดนตรี |

กรอบแนวคิดในการวิจัย



ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยนี้ จะเป็นข้อมูลอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากลด้วยวิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีการฝึกทักษะการเขียนและการอ่านที่มีระดับเสียงที่แตกต่างกันและให้นักเรียนได้ฝึกอ่านโน้ตสากลทุกๆ 15 นาทีก่อนเรียน เพื่อที่จะให้การเรียนการสอนวิชาดนตรีสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มที่ศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวนนักเรียนที่ศึกษา 139 คน ของโรงเรียนปทุมพิทยาคม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ในการทำวิจัยครั้งนี้ เลื่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 ที่ศึกษาในชั้นเรียน 36 คน ได้เลือกนักเรียนกลุ่มนี้เนื่องจากนักเรียนมีทักษะพื้นฐานในด้านการอ่านโน้ตสากลไม่คล่องแคล่ว จึงเป็นปัญหาในด้านการเรียนการปฏิบัติเครื่องดนตรี

2. การสอนดนตรี หมายถึง วิธีสอนที่ผู้วิจัยได้สอนตามปกติ โดยมีเทคนิคการสอนแบบใหม่ๆ โดยการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. วิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญที่ผู้วิจัยได้ใช้ควบคู่กับการเรียนการสอน เพื่อจะได้ข้อมูลจากตัวนักเรียนและนำข้อมูลเหล่านั้นมาปรับปรุงการสอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสูงสุด โดยมีวิธีการที่ใช้ดังต่อไปนี้ คือ โดยการสังเกตการสอนของครูสนทนา ซักถามนักเรียน การสังเกตการการเรียน การฝึกอ่านโน้ตการฝึกการเขียน และฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

4. พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออก ในการเรียนดนตรีอย่างมีความสุข

5. ทักษะการเรียนในวิชาดนตรี หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเรียนวิชาดนตรี เกี่ยวกับการเขียน การอ่านโน้ตสากลและการปฏิบัติเครื่อง โดยมีเกณฑ์ผ่านร้อยละ 80 ขึ้นไป โดยการทดสอบเก็บคะแนนจากการเขียน และการอ่านโน้ตสากล การปฏิบัติเครื่องดนตรี

บทที่ 2

เอกสารงานที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี
2. เอกสารเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางดนตรี
3. เอกสารเกี่ยวกับการรับรู้ และจิตวิทยาการสอนดนตรี
4. เอกสารเกี่ยวกับปัญหาการบริหารและการจัดการเรียนการสอนดนตรี
5. เอกสารและความรู้เกี่ยวกับ คาราโอเกะ
6. เอกสารและความรู้เกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ที่จะมีความเหมาะสมชัดเจนในการนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาทั้ง การกำหนดเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและกระบวนการ นำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์จุดมุ่งหมาย สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจนเพื่อให้เป็นทิศทางในการจัดทำ หลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละ ระดับนอกจากนี้ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่ม สาระการเรียนรู้ ในแต่ละ ชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลางและเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตาม ความพร้อมและจุดเน้นอีกครั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียนเกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละ ระดับและเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และมีความชัดเจน ต่อการนำไปปฏิบัติกระทรวงศึกษาธิการ,(2551:2)

วิสัยทัศน์ของหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกายความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการ ปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบน พื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการของหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้เวลาและการจัด การเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมายของหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสารการคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีมีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและ ประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลด ปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการ เลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือ สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้ อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการ เปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึง ประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ภาษาไทย
- 2) คณิตศาสตร์
- 3) วิทยาศาสตร์
- 4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 5) สุขศึกษาและพลศึกษา
- 6) ศิลปะ
- 7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 8) ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม ที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานนอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

กระทรวงศึกษาธิการ, (2551 : 4 - 8)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐาน ในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

กระทรวงศึกษาธิการ, (2551 : 182)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ กระทรวงศึกษาธิการ, (2551 : 182 - 183)

1. ทักษะศิลป์มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทักษะธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์ จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้าง งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากลชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันกระทรวงศึกษาธิการ, (2551 : 190 – 195)

2. ดนตรี มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ทางดนตรีอย่างอิสระชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเสียงดนตรีแสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณี วัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ, (2551 : 196– 199)

3. นาฏศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์ เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง นาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากลกระทรวงศึกษาธิการ, (2551 : 200 – 203)

มาตรฐานการเรียนรู้สาระดนตรี

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ทั้งหมด 6 มาตรฐาน ประกอบด้วยสาระ ทัศนศิลป์ 2 มาตรฐานสาระดนตรี 2 มาตรฐานและสาระนาฏศิลป์ 2 มาตรฐานในสาระดนตรี กำหนด มาตรฐานไว้ 2 ข้อดังนี้

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ ดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัดในมาตรฐานการเรียนรู้สาระดนตรีระดับชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

มาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละข้อมีการกำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของไว้เพื่อให้ จัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาทุกสถานศึกษาทั่วประเทศเป็นไปในทิศทางเดียวกันและในมาตรฐานการ เรียนรู้สาระดนตรีระดับชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้มีการกำหนดตัวชี้วัดไว้ดังนี้

มาตรฐานที่ ศ 2.1

1. ตัวชี้วัดที่ ศ 2.1 ม.1/4อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล
2. ตัวชี้วัดที่ ศ 2.1 ม.1/4 จำแนกคุณสมบัติของเสียง สูง-ต่ำ ดัง-เบา, ยาว-สั้น ของดนตรี
3. ตัวชี้วัดที่ ศ 2.1 ม.1/4 เคาระจังหวะหรือเคลื่อนไหวร่างกายให้สอดคล้องกับเนื้อหาของเพลง

4. ตัวชี้วัดที่ ศ 2.1 ม.1/4 ร้องเพลงง่ายๆ ที่เหมาะสมกับวัย
5. ตัวชี้วัดที่ ศ 2.1 ม.1/4 เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรี

มาตรฐานที่ ศ 2.2

1. ตัวชี้วัดที่ ศ2.2 ม.1/4 อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และ อิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย
2. ตัวชี้วัดที่ ศ2.2 ม.1/4 ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบ ดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน

เอกสารเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางดนตรี

พวงแก้ว โคจรานนท์ (2530 : 25) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ของเด็ก ซึ่งแสดงให้เห็นด้วยคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือการรายงาน ทั้งเขียนและ พูดการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนการทำกรบ้านในแต่ละรายวิชา

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 :19) ได้กล่าวถึงการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นการตรวจสอบความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนว่าหลังจากการเรียนรู้เรื่องนั้นๆไปแล้วผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในวิชาที่เรียนมากน้อยเพียงใด มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมตามความมุ่งหมายของ หลักสูตรในวิชานั้นๆเพียงใด

อารมณ เพชรชื่น (2527 : 46 - 47) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ แต่คนส่วนมากเข้าใจว่าผลสัมฤทธิ์เกิดจากการเรียนการสอนภายในโรงเรียน และ มองในแง่ความรู้ ความสามารถทางสมองเท่านั้น ความจริงแล้ว ความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่างๆ ก็เป็นผลจากการฝึกสอน ซึ่งก็นับเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ ซึ่งพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 29 - 30) กล่าวว่า เป็นการตรวจสอบความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้างและมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าใด เช่น พฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าอยู่ในระดับใด นั่นคือวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบ ตามจุดมุ่งหมาย และลักษณะวิชาที่เรียนคือ

1. วัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมาทำการสังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้ จึงต้องวัดโดยใช้ "ข้อสอบภาคปฏิบัติ" (performance test) ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติและผลงานที่ปฏิบัติ

2. วัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชารวมถึงพฤติกรรม ความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน มีวิธีการวัดได้ 2 ลักษณะคือ

2.1 การสอบแบบปากเปล่า (oral test) การสอบแบบนี้มักกระทำเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็น การสอบที่ต้องการดูผลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องการดูการถ้อยคำคำ ในการสอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น การสอบปริญญาโท ซึ่ง ต้องการวัดตลอดจนแง่มุมต่าง ๆ การสอบปากเปล่าสามารถวัดได้ละเอียดลึกซึ้ง และคำถามก็สามารถ เปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมได้ตามความต้องการ

2.2 การสอบแบบให้เขียนตอบ (pepper - pencil test or written test) เป็นการสอบวัด ที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ

การวัดผลสัมฤทธิ์ด้านเนื้อหาโดยการเขียนตอบนั้น เป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลายในโรงเรียน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการสอบวัด เรียก "ข้อสอบผลสัมฤทธิ์" หรือ "แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์" (achievement test)

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางดนตรี ดนตรีเป็นวิชาศิลปะแขนงหนึ่ง การวัดและประเมินผลการเรียนวิชา ดนตรี จึงมีลักษณะแตกต่างจากการวัดและประเมินผลในวิชาอื่น ๆ กล่าวคือ การวัดการประเมินผลควร เป็นไปในลักษณะติดตามระดับพัฒนาการการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อปรับการจัดการเรียนการสอน (รังสี เกษมสุข. 2536 : 100) ดังนี้

1. สังเกต (แบบสังเกต) การร่วมกิจกรรมดนตรีเพื่อตรวจสอบพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์จะประสงค์หรือไม่

2. ทดสอบการปฏิบัติทางดนตรีเป็นรายบุคคล โดยประเมินทักษะ การฟัง การร้อง ผลจากการปฏิบัติ การใช้เครื่องดนตรี การเคลื่อนไหวร่างกาย การสร้างสรรค์ผลงาน การเขียนและอ่านโน้ตเพลง ความสนใจและ ความตั้งใจ

3. ทดสอบการปฏิบัติเป็น กลุ่ม ๆ โดยประเมินทักษะต่าง ๆ

4. การสัมภาษณ์ความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึกทางอารมณ์ในการเล่นดนตรี และทัศนคติทาง ดนตรี

5. การใช้แบบทดสอบ อาจใช้ทั้งอัตนัยและปรนัย ข้อทดสอบจากแบบทดสอบนี้ ประเมินได้เฉพาะ ความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึก แต่ไม่สามารถวัด ทักษะต่าง ๆ ได้

โรเบิร์ต และ เวอร์ไนส์ ทอร์สเดล (Robert Evans Nye and Vernice Trousdale Nye. 1970 : 614 - 615) กล่าวว่า การวัดผลทางดนตรี วัดเป็น 3 ระดับ คือ วัดเฉพาะจุดที่ต้องการวัด วัดตามแผนการสอนรายคาบ และวัดปลายภาคเรียนและควรจะวัดให้ครอบคลุมทุกด้าน คือ วัดด้านพุท พัสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย ดังนี้

1. วัดความเข้าใจ

2. วัดความคิดรวบยอด (ความคิดด้านต่าง ๆ)

3. วัดความสามารถในการแสดงหลักการสรุป

4. วัดทักษะด้านต่าง ๆ

5. วัดทัศนคติ (ความตั้งใจ ความสนใจ ฯลฯ)

6. วัดความซาบซึ้งหรือดนตรีวิจักษ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดระยะเวลาทำการวิจัย ระยะเวลาที่ทำการวิจัยทั้งหมด 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง รวมทั้งหมด 12 ครั้ง โดยผู้วิจัยกำหนดให้นักเรียนเขียนโน้ตสากล และอ่านโน้ตสากลตามแบบฝึกหัดที่กำหนดให้ ในแต่ละครั้ง ครูก็จะบันทึกหลังการปฏิบัติของนักเรียนลงในตารางบันทึกเพื่อความก้าวหน้าของตัวนักเรียน

กำหนดตารางทำการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามแผนการสอนตามปกติ โดยครอบคลุมเนื้อหาในการเขียนโน้ตสากล และอ่านโน้ตสากล รวมถึงการปฏิบัติเครื่องดนตรี ทุกชั่วโมงก่อนเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรีในภาคเรียนที่ 1 โดยดำเนินการสอนดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แผนการสอนการเขียนโน้ตสากล และอ่านโน้ตสากล รวมถึงการปฏิบัติเครื่องดนตรี

สัปดาห์ที่	เนื้อหา	กิจกรรม	เครื่องมือ
สัปดาห์ที่ 1	ครั้งที่ 1		
	ฝึกเขียนโน้ตตัวกลม โน้ตตัว	- สอนตามปกติ	-แบบฝึกหัดเขียนโน้ตสากล
	ขาว และโน้ตตัวดำ บนบรรทัด	-เขียนโน้ตสากล	-แบบฝึกหัดการอ่านโน้ตสากล
	5 เส้นบนตำแหน่งของเสียงโด	-อ่านโน้ตสากล	และการปฏิบัติเครื่องดนตรี
		-ปฏิบัติเครื่องดนตรี	-เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์
สัปดาห์ที่ 2	ครั้งที่ 2		
	ฝึกเขียนโน้ตตัวกลม โน้ตตัว	- สอนตามปกติ	-แบบฝึกหัดเขียนโน้ตสากล
	ขาว และโน้ตตัวดำ บนบรรทัด	-เขียนโน้ตสากล	-แบบฝึกหัดการอ่านโน้ตสากล
	5 เส้นบนตำแหน่งของเสียง เร	-อ่านโน้ตสากล	และการปฏิบัติเครื่องดนตรี
		-ปฏิบัติเครื่องดนตรี	-เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์
สัปดาห์ที่ 3	ครั้งที่ 3		
	ฝึกเขียนโน้ตตัวกลม โน้ตตัว	- สอนตามปกติ	-แบบฝึกหัดเขียนโน้ตสากล
	ขาว และโน้ตตัวดำ บนบรรทัด	-เขียนโน้ตสากล	-แบบฝึกหัดการอ่านโน้ตสากล
	5 เส้นบนตำแหน่งของเสียง มี	-อ่านโน้ตสากล	และการปฏิบัติเครื่องดนตรี
		-ปฏิบัติเครื่องดนตรี	-เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์
สัปดาห์ที่ 4	ครั้งที่ 4		
	ฝึกเขียนโน้ตตัวกลม โน้ตตัว	- สอนตามปกติ	-แบบฝึกหัดเขียนโน้ตสากล
	ขาว และโน้ตตัวดำ บนบรรทัด	-เขียนโน้ตสากล	-แบบฝึกหัดการอ่านโน้ตสากล
	5 เส้นบนตำแหน่งของเสียง ฟา	-อ่านโน้ตสากล	และการปฏิบัติเครื่องดนตรี
		-ปฏิบัติเครื่องดนตรี	-เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	เนื้อหา	กิจกรรม	เครื่องมือ
สัปดาห์ที่ 5	ครั้งที่ 5 ฝึกเขียนโน้ตตัวกลม โน้ตตัวขาว และโน้ตตัวดำ บน บรรทัด 5 เส้นบนตำแหน่ง ของเสียง ซอล	- สอนตามปกติ - เขียนโน้ตสากล - อ่านโน้ตสากล - ปฏิบัติเครื่องดนตรี	- แบบฝึกหัดเขียนโน้ตสากล - แบบฝึกหัดการอ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติเครื่องดนตรี - เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์
สัปดาห์ที่ 6	ครั้งที่ 6 ฝึกเขียนโน้ตตัวกลม โน้ต ตัวขาว และ โน้ตตัวดำ บนบรรทัด 5 เส้น บนตำแหน่งของเสียง ลา	- สอนตามปกติ - เขียนโน้ตสากล - อ่านโน้ตสากล - ปฏิบัติเครื่องดนตรี	- แบบฝึกหัดเขียนโน้ตสากล - แบบฝึกหัดการอ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติเครื่องดนตรี - เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์
สัปดาห์ที่ 7	ครั้งที่ 7 ฝึกเขียนโน้ตตัวกลม โน้ต ตัวขาว และโน้ตตัวดำ บนบรรทัด 5 เส้นบนตำแหน่ง ของเสียงที่	- สอนตามปกติ - เขียนโน้ตสากล - อ่านโน้ตสากล - ปฏิบัติเครื่องดนตรี	- แบบฝึกหัดเขียนโน้ตสากล - แบบฝึกหัดการอ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติเครื่องดนตรี - เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์
สัปดาห์ที่ 8	ครั้งที่ 8 ฝึกเขียนตัวหยุด 4 จังหวะ	- สอนตามปกติ - เขียนตัวหยุดโน้ตสากล - อ่านโน้ตสากล - ปฏิบัติเครื่องดนตรี	- แบบฝึกหัดเขียนโน้ตสากล - แบบฝึกหัดการอ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติเครื่องดนตรี - เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์
สัปดาห์ที่ 9	ครั้งที่ 9 ฝึกเขียนตัวหยุด 2 จังหวะ	- สอนตามปกติ - เขียนตัวหยุดโน้ตสากล - อ่านโน้ตสากล - ปฏิบัติเครื่องดนตรี	- แบบฝึกหัดเขียนโน้ตสากล - แบบฝึกหัดการอ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติเครื่องดนตรี - เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์
สัปดาห์ที่ 10	ครั้งที่ 10 ฝึกเขียนตัวหยุด 1 จังหวะ	- สอนตามปกติ - เขียนตัวหยุดโน้ตสากล - อ่านโน้ตสากล - ปฏิบัติเครื่องดนตรี	- แบบฝึกหัดเขียนโน้ตสากล - แบบฝึกหัดการอ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติเครื่องดนตรี - เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์

สัปดาห์ที่	เนื้อหา	กิจกรรม	เครื่องมือ
สัปดาห์ที่ 11	ครั้งที่ 11		
	ฝึกเขียนอ่านโน้ตสากล	-สอนตามปกติ	- แบบฝึกหัดเขียนโน้ตสากล
	และฝึกปฏิบัติเครื่องตาม	-เขียนโน้ตสากล	- แบบฝึกหัดอ่านโน้ตสากล
	บทเพลง CAN CAN POLKA	-อ่านโน้ตสากล	- แบบฝึกหัดสอบปฏิบัติเครื่อง
		-ปฏิบัติเครื่องดนตรี	ดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์
สัปดาห์ที่ 12	ครั้งที่ 12		
	ฝึกเขียนอ่านโน้ตสากล	- สอนตามปกติ	- แบบฝึกหัดเขียนโน้ตสากล
	และฝึกปฏิบัติเครื่องตาม	-เขียนโน้ตสากล	- แบบฝึกหัดอ่านโน้ตสากล
	บทเพลง JINGLE BELLS	-อ่านโน้ตสากล	- แบบฝึกหัดสอบปฏิบัติเครื่อง
		-ปฏิบัติเครื่องดนตรี	ดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์

2. ในการสอนทุกสัปดาห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้วิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้ การสังเกตการสอนของครู การสนทนาพูดคุยกับนักเรียน การอ่านโน้ตสากลของนักเรียนในแต่ละแบบฝึกหัดที่เตรียมให้ และให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

3. วิธีการสอนทั้งใน 12 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนดังต่อไปนี้
 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

ครูทบทวนทฤษฎีสัญลักษณ์ต่างๆ ครูให้นักเรียนเขียนสัญลักษณ์ต่างๆ และให้นักเรียนอ่านแบบฝึกหัดที่ครูเตรียมให้โดยเสียงลำดับความยากง่าย

ขั้นสอน

1. ครูอภิปรายเกี่ยวกับสัญลักษณ์พื้นฐานทางดนตรี เช่น บรรทัด 5 เส้นโน้ตตัวกลม โน้ตตัวขาว และโน้ตตัวดำ สัญลักษณ์ตัวหยุดต่างๆ
2. ครูยกตัวอย่างสัญลักษณ์พื้นฐานต่างให้นักเรียนดู
3. ครูอภิปรายเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ ตามตารางการสอนที่ได้กำหนดไว้ทั้ง 12 สัปดาห์
4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดฝึกเขียน ฝึกอ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติเครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนช่วยกันอภิปรายสรุปเกี่ยวกับสัญลักษณ์พื้นฐานทางดนตรีต่างๆ
2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยการเขียนการอ่านโน้ตสากลและการปฏิบัติเครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์

3. ตรวจสอบทดสอบโดยการเขียน การอ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติเครื่องดนตรีตามแบบฝึกหัดต่างๆ ที่กำหนดให้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการสอนหมายถึง สื่อ วัสดุ อุปกรณ์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

2.1 แบบบันทึกประจำสัปดาห์ของครู หมายถึง การที่ครูสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน จากนั้นมาทำการจดบันทึกสรุปประจำสัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยครอบคลุม 4 ประเด็น ดังนี้ การสังเกตการสอนของครู การสนทนาพูดคุยกับนักเรียน การตรวจเช็คการเขียน อ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดในแต่ละครั้งของนักเรียนในตาราง โดยมีการควบคุมการเรียนการสอนทั้งหมด 20 ครั้ง

2.2 แบบตารางดำเนินการสอนของครู 12 สัปดาห์ = 1/ สัปดาห์

2.3 แบบทดสอบแบบฝึกเขียน อ่านโน้ตสากล

2.4 แบบตารางคะแนนในการเขียน อ่านโน้ตสากลของนักเรียนแต่ละคน

2.5 ได้นำแบบฝึกการอ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติเครื่องดนตรีมาวิเคราะห์ผลการเรียนรู้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

พฤติกรรมการเรียน

จากแบบสังเกตซึ่งผู้วิจัยบันทึกในเครื่องมือ การวิเคราะห์ตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบตารางการบันทึกพฤติกรรมของครูที่จัดบันทึกไว้มาสังเคราะห์สรุปเป็นจำนวน 12 ครั้ง โดยได้ทำเป็นตารางการบันทึกดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 บันทึกพฤติกรรมของนักเรียน

บันทึก สัปดาห์ที่	บันทึกพฤติกรรมการสอนของครูและการเรียนของนักเรียน	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	ครูให้นักเรียนฝึกเขียนและอ่านโน้ตตัวดำ โน้ตตัวขาวและโน้ตตัวดำบนบรรทัด 5 เส้น บนตำแหน่งของเสียง โด นักเรียน เขียนและอ่านได้แต่ไม่คล่องแคล่ว	ครูให้นักเรียนฝึกเขียนและอ่านซ้ำพร้อมทั้งปฏิบัติ เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามแบบฝึกหัดเดิม หลังจากที่ได้ฝึกเขียนและอ่านแล้วนักเรียนสามารถ อ่านและปฏิบัติเครื่องดนตรีได้อย่างคล่องแคล่ว
2	ครูให้นักเรียนฝึกเขียนและอ่านโน้ตตัวดำ โน้ตตัวขาวและโน้ตตัวดำบนบรรทัด 5 เส้น บนตำแหน่งของเสียง เร นักเรียน เขียนและอ่านได้แต่ไม่คล่องแคล่ว	ครูให้นักเรียนฝึกเขียนและอ่านซ้ำพร้อมทั้งปฏิบัติ เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามแบบฝึกหัดเดิม หลังจากที่ได้ฝึกเขียนและอ่านแล้วนักเรียนสามารถ อ่านและปฏิบัติเครื่องดนตรีได้อย่างคล่องแคล่ว
3	ครูให้นักเรียนฝึกเขียนและอ่านโน้ตตัวดำ โน้ตตัวขาวและโน้ตตัวดำบนบรรทัด 5 เส้นบนตำแหน่งของเสียงมีนักเรียนเขียน และอ่านได้แต่ไม่คล่องแคล่ว	ครูให้นักเรียนฝึกเขียนและอ่านซ้ำพร้อมทั้งปฏิบัติ เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามแบบฝึกหัดเดิม หลังจากที่ได้ฝึกเขียนและอ่านแล้วนักเรียนสามารถ อ่านและปฏิบัติเครื่องดนตรีได้อย่างคล่องแคล่ว
4	ครูให้นักเรียนฝึกเขียนและอ่านโน้ตตัวดำ โน้ตตัวขาว และโน้ตตัวดำบนบรรทัด 5 เส้น บนตำแหน่งของเสียง ฟา นักเรียน เขียนและอ่านได้แต่ไม่คล่องแคล่ว	ครูให้นักเรียนฝึกเขียนและอ่านซ้ำพร้อมทั้งปฏิบัติ เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามแบบฝึกหัดเดิม หลังจากที่ได้ฝึกเขียนและอ่านแล้วนักเรียนสามารถ อ่านและปฏิบัติเครื่องดนตรีได้อย่างคล่องแคล่ว
5	ครูให้นักเรียนฝึกเขียนและอ่านโน้ตตัวดำ โน้ตตัวขาว และโน้ตตัวดำบนบรรทัด 5 เส้น บนตำแหน่งของเสียง ซอล นักเรียน เขียนและอ่านได้แต่ไม่คล่องแคล่ว	ครูให้นักเรียนฝึกเขียนและอ่านซ้ำพร้อมทั้งปฏิบัติ เครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามแบบฝึกหัดเดิม หลังจากที่ได้ฝึกเขียนและอ่านแล้วนักเรียนสามารถ อ่านและปฏิบัติเครื่องดนตรีได้อย่างคล่องแคล่ว

ผลการเรียน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนในการเขียน อ่านโน้ตสากลและการปฏิบัติเครื่องดนตรีตามแบบฝึกหัดต่างๆ คะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของเด็กชาย ก ดังตารางที่ 3 และคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของเด็กชาย ข ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 3 บันทึกการให้คะแนนในการเขียน อ่านและการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดของเด็กชาย ก

แบบบันทึกการเขียน อ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติ เครื่องดนตรีคีย์บอร์ด	คะแนน (10)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง โด	6	10
2. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง เร	6	10
3. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง มี	6	10
4. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง ฟา	6	10
5. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง ซอล	5	10
6. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง ลา	5	10
7. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง ที	6	10
8. สัญลักษณ์ตัวหยุด 4 จังหวะ	6	10
9. สัญลักษณ์ตัวหยุด 2 จังหวะ	5	10
10. สัญลักษณ์ตัวหยุด 1 จังหวะ	4	10
11. แบบฝึกหัดบทเพลง CAN CAN POLKA	5	10
12. แบบฝึกหัดบทเพลง JINGLE BELLS	4	10
รวมค่าเฉลี่ย	53.33	100.00

ตารางที่ 4 ตารางบันทึกการให้คะแนนในการเขียน อ่านและการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดของเด็กชาย ข

แบบบันทึกการเขียน อ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติ เครื่องดนตรีคีย์บอร์ด	คะแนน (10)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง โด	5	10
2. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง เร	5	10
3. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง มี	5	10
4. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง ฟา	6	10
5. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง ซอล	6	10
6. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง ลา	7	10
7. โน้ตตัวกลม ตำแหน่งเสียง ที	7	10
8. สัญลักษณ์ตัวหยุด 4 จังหวะ	7	10
9. สัญลักษณ์ตัวหยุด 2 จังหวะ	5	8
10. สัญลักษณ์ตัวหยุด 1 จังหวะ	4	10
11. แบบฝึกหัดบทเพลง CAN CAN POLKA	4	10
12. แบบฝึกหัดบทเพลง JINGLE BELLS	5	9
รวมค่าเฉลี่ย	55.00	97.50

คะแนน	เกณฑ์	
80 - 100	ดีมาก	* เกณฑ์คะแนนหลังเรียน
70 - 79	ดี	
60 - 69	พอใช้	
50 - 59	แก้ไข	* เกณฑ์คะแนนก่อนเรียน
40 - 49	ปรับปรุง	

ผลการวิเคราะห์คะแนนจากตารางปรากฏว่าก่อนเรียน นักเรียนสามารถเขียน อ่านโน้ตสากลและการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดอยู่ในเกณฑ์ 53.33, 55.00 คือต้องมีการแก้ไขและคะแนนหลังเรียน นักเรียนสามารถเขียน อ่านโน้ตสากลและการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดอยู่ในเกณฑ์ 97.350, 100.00 คือดีมาก

บทที่ 5

สรุปผล

จากผลในการวิจัยในเรื่องการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากลเพื่อส่งผลต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 ซึ่งมีจำนวนนักเรียน 2 คน คือ เด็กชาย ก และเด็กชาย ข พบว่า มีปัญหาในด้านทักษะการอ่านสะกดคำ ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบการเขียน อ่านโน้ตสากล และการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด ให้นักเรียนได้ฝึกเขียน อ่านโน้ตสากล ในขั้นแรกคือก่อนเรียน นักเรียนสามารถเขียน อ่านโน้ตสากลที่กำหนดให้ได้อยู่ในเกณฑ์ 53.33, 55.00 จากเกณฑ์ร้อยละ 80 ผลคือยังต้องมีการแก้ไข ดังนั้นครูจึงใช้แนวการสอนและเทคนิคต่างๆ ในการที่จะให้นักเรียนมีความเข้าใจในทักษะในด้านการเขียน อ่านโน้ตสากลและการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด และได้ให้เพื่อนๆ ในห้องได้มีส่วนร่วมในการแนะนำหลักและวิธีการจำตำแหน่งของเสียงต่างๆ บนบรรทัด 5 เส้น หลังจากนั้นครูได้ใช้ชุดแบบทดสอบชุดเดิม ให้นักเรียนได้ฝึกทดลองอ่านโน้ตสากลอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านและการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดโดยคิดเป็นร้อยละ 100.00, 97.50 แสดงว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านที่ดีขึ้นจึงส่งผลต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

ข้อคิดที่ได้จากการวิจัย

1. จะช่วยให้ผู้วิจัยทราบว่าในการทำวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากลเพื่อส่งผลต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด ด้วยวิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีปัญหาในการวิจัยว่าเป็นอย่างไรบ้าง
2. เพื่อสรุปผลการประเมินแล้วจะได้มีการพัฒนาให้ตรงกับการการอ่านโน้ตสากลเพื่อส่งผลต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดได้อย่างรวดเร็ว

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

พวงแก้ว โคจรานนท์. 2530. บุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6

ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองอุดร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อารมณ เพชรชื่น. 2527. เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.